Người thường ra lệnh cho chúng tôi khi chúng tôi đi đường rằng không được cởi giày trong ba ngày ba đêm, trừ khi có đại Hadath (sự ô uế cần thực hiện việc tẩy rửa là tắm), còn đại tiện, tiểu tiện và ngủ thì không

Zirr bin Hubais thuật lại: Tôi đến gặp Safwan bin Assal Al-Muradi để hỏi về việc lau tất. Ông ấy hỏi: "Điều gì đã đưa anh đến đây, Zirr?" Tôi đáp: "Để tìm kiếm kiến thức." Ông ấy nói: "Các thiên thần dang rộng đôi cánh cho người tìm kiếm kiến thức vì hài lòng bởi những gì người đó tìm kiếm. Tôi nói: "Tôi thấy ngứa ngáy trong lòng khi phải lau tất sau khi đại tiện và tiểu tiện, và ông là một trong những người bạn đồng hành của Nabi nên tôi đến để hỏi ông: Ông có nghe Người nói gì về điều đó không?" Ông ấy nói: "Vâng. Người thường ra lệnh cho chúng tôi khi chúng tôi đi đường rằng không được cởi giày trong ba ngày ba đêm, trừ khi có đại Hadath (sự ô uế cần thực hiện việc tẩy rửa là tắm), còn đại tiện, tiểu tiện và ngủ thì không." Tôi hỏi: "Ông có nghe Người nói gì về tình yêu không?" Ông ấy nói: "Có, chúng tôi đã ở cùng Nabi trong một chuyến đi." Trong khi chúng tôi ở cùng Người, một người đàn ông du mục đã lớn tiếng gọi Người: "Hỡi Muhammad." Thiên Sứ của Allah đã trả lời người đàn ông đó bằng một giọng tương tự: "Hãy đến đây". Chúng tôi đã nói với người đàn ông đó: Khốn khổ cho ngươi, hãy hạ giọng xuống, vì ngươi đang ở trước mặt Nabi và ngươi bị cấm làm điều này. Người đàn ông đó nói: Thề bởi Allah, tôi sẽ không hạ giọng của mình. Người đàn ông du mục tiếp tục nói: Một người yêu một cộng đồng của mình ngay cả khi anh ta chưa gia nhập họ. Nabi nói: "Một người sẽ ở cùng những người mà anh ta yêu thương vào Ngày Phục Sinh". Ông Safwan tiếp tục kể cho chúng tôi cho đến khi ông ta đề cập đến một cánh cổng ở hướng tây, khoảng cách của cánh cổng là chiều rộng của một cuộc hành trình, hoặc một người cưỡi ngựa có thể đi theo chiều rộng của nó trong bốn mươi hoặc bảy mươi năm.

[Sahih (chính xác)] [Do At-Tirmizdi, Ibnu Majah và Ahmad ghi]

Zirr bin Hubaish đến gặp Safwan bin Assal và hỏi ông về việc lau tất. Safwan nói: Điều gì đã đưa anh đến đây, Zirr? Zirr trả lời: Tìm kiếm kiến thức. Ông Safwan nói: Các Thiên Thần hạ dang rộng đôi cánh cho người tìm kiếm kiến thức, vì hài lòng và tôn cao những gì người tìm kiếm kiến thức. Zirr nói: Tôi đã do dự về việc lau tất sau khi đại tiện hoặc tiểu tiện, và ông là một trong những bạn đồng hành của Nabi , vì vậy tôi đến để hỏi ông, ông đã nghe Nabi nói gì về điều đó không? Safwan nói: Vâng, Người thường ra lệnh cho chúng tôi, nếu đi đường, không được cởi giày trong ba ngày ba đêm vì tiểu Hadath như đại tiện, tiểu tiện, hoặc ngủ, ngoại trừ đại Hadath, trong trường hợp đó phải cởi giày. Tôi hỏi: Ông có nghe Người nhắc gì đến tình yêu không? Ông ấy nói: Vâng, chúng tôi đã từng cùng với Nabi trong một chuyến đi. Trong khi chúng tôi đang ở cùng với Người, một người đàn ông du mục đã gọi

Người bằng giọng lớn: "Hỡi Muhammad." Người đã trả lời bằng giọng lớn gần với giọng của người đàn ông đó: "Lại đây." Chúng tôi nói với anh ta: "Khốn cho ngươi, hãy hạ giọng xuống, vì ngươi đang ở trước Nabi , và ngươi bị cấm không được lớn tiếng trước mặt Người." Người đàn ông du mục nói với giọng gay gắt: "Thề bởi Allah, tôi sẽ không hạ giọng." Anh ta tiếp tục nói: "Hỡi Thiên Sứ của Allah, một người yêu thương những người công chính nhưng lại không làm được nhiều như họ thì sao?" Nabi đáp: "Một người sẽ ở bên những người mình yêu thương vào Ngày Phục Sinh." Zirr nói: "Safwan cứ nói với chúng tôi mãi cho đến khi ông ta nhắc đến một cánh cổng sám hối hướng về Syria, mà Allah đã tạo ra vào ngày Ngài tạo ra trời và đất. Một người cưỡi ngựa có thể đi qua cánh cổng đó trong bốn mươi hoặc bảy mươi năm, và nó sẽ không đóng lại cho đến khi mặt trời mọc từ phía tây."

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/4565